

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi T. O.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
akt II AKa 206/20,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych 16 kwietnia 2024 r.,

**1. odrzuca skargę w części dotyczącej postępowania przed
Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt
II AKa 206/20;**

**2. zwalnia T. O. od opłaty oraz wydatków postępowania przed
Sądem Najwyższym, obciążając nimi Skarb Państwa.**

Paweł Czubik Adam Redzik Maria Szczepaniec

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 8 grudnia 2023 r. Zastępca Przewodniczącego
II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie przekazał
Sądowi Najwyższemu – Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych,
zgodnie z właściwością rzeczową, skargę T. O., dalej także: Skarżący (pismo
datowane na 22 listopada 2023 r.).

W piśmie z 22 listopada 2023 r., stanowiącym odpowiedź T. O. na wezwanie do usunięcia braków formalnych, skarżący wskazał, iż sprawa II AKa 206/20 wpłynęła do Sądu Apelacyjnego w Warszawie 3 lipca 2020 r. Następnie 7 lipca 2020 r. sprawie przydzielono sędziego referenta. Dopiero po blisko roku, 7 czerwca 2021 r. wydano zarządzenie wyznaczające pozostałych sędziów, zaś pierwsze posiedzenie Sądu miało miejsce 12 października 2021 r. Następnie 12 września 2022 r. zmieniono skład orzekający. Jak wskazał skarżący, postępowanie trwa już blisko 3,5 roku i nie zostało zakończone, co wskazuje na przewlekłość postępowania.

Przy kolejnym piśmie z 2 stycznia 2024 r. Skarżący przesłał „formalną skargę na przewlekłość postępowania”, wskazując w niej, iż składa skargę na przewlekłość postępowania przygotowawczego, a następnie sądowego, obecnie odwoławczego przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie sygn. akt II AKa 206/20 i w ramach ugody wniósł o słuszne odszkodowanie w kwocie 25 000 zł. Skarżący wniósł również o zniesienie kosztów opłaty sądowej od skargi na przewlekłość postępowania.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że w grudniu 2013 r. prokuratura przedstawiła Skarżącemu zarzut. Akt oskarżenia trafił do sądu w maju 2017 r. Jak wskazał Skarżący postępowanie w sprawie trwa już jedenasty rok, a tak długi czas trwania postępowania jednoznacznie wskazuje na przewlekłość postępowania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga w zakresie dotyczącym postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie podlegała odrzuceniu, w pozostałej zaś części należało przekazać ją sądowi właściwemu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. 2023 poz. 1725, dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy

bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania)..

Zgodnie z art. 6 ust. 2 u.s.p.p. skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 u.s.p.p., skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W ocenie Sądu Najwyższego wniesiona w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość postępowania w zakresie w jakim dotyczy przewlekłości postępowania przed Apelacyjnym w Warszawie nie spełnia wymagań formalnych z art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 u.s.p.p.. Jak wskazano powyżej, skarga winna zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania oraz okoliczności uzasadniające żądanie. Tymczasem Skarżący w ogóle nie formułuje wniosku o stwierdzenie przewlekłości postępowania, ani nie przytacza okoliczności uzasadniających żądanie, ogólnie wskazując jedynie na długi czas trwania postępowania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., o ile Skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania, przed jakim organem, doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez dany sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych

okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p..

Wniesiona w przedmiotowej sprawie skarga w zakresie w jakim dotyczy przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym, nie wskazuje konkretnych czynności procesowych, które zostały podjęte przez Sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle, a które miałyby prowadzić do przewlekłości postępowania. W szczególności za spełnienie wymogu z art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. nie sposób uznać streszczenia całości postępowania w sprawie i ogólnego stwierdzenia, że trwało ono zbyt długo.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p., wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 u.s.p.p. odrzucił skargę w punkcie 1 postanowienia, w zakresie w jakim dotyczyła postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym w punkcie 2 postanowienia wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 u.s.p.p..

W pozostałym zakresie Sąd Najwyższy nie był właściwy do wydania orzeczenia w przedmiocie skargi, albowiem dotyczyła ona postępowań przygotowawczego prowadzonego przez prokuraturę oraz sądowego przed sądem pierwszej instancji.

Nie ulega wątpliwości, iż Sąd Najwyższy, stosownie do art. 4 ust. 2 u.s.p.p., właściwy jest do rozpoznania skargi, jeżeli dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Sąd Najwyższy przyjął – zgodnie z zarządzeniem z 8 grudnia 2023 r. –, że przekazanie skargi przez Sąd Apelacyjny w Warszawie do Sądu Najwyższego dotyczyło tylko postępowania przed Sądem Apelacyjnym.

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

Paweł Czubik Adam Redzik Maria Szczepaniec

[SOP]

[ms]